

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 144. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801674016/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

paa dette Tidspunkt to Bibliotekarere, en ung Fyr paa omkring sytten Aar og en gammel Kone der sad og spandt mens de andre studerede. Da jeg gik omkring i Biblioteket spurgte hun mig hvilken Bog jeg søgte. Jeg svarede med et undertrykt Grin at det skulde jeg nok tale med Bibliotekaren om. Men hun blev ved med at spørge, og saa rykkede jeg ud med hvilken Forfatter jeg ledte efter. Hun tog straks Bogen ned og rakte mig den. Der stod jeg.

Bibliotekaren ved St. Victor hed Bonamy. Det betyder »god Ven« paa fransk, og han svarede til sit Navn. Han var meget venlig og tjenstvillig. Det var en pudsigt Ting der gjorde at vi blev gode Venner. Blandt de danske Historikere fik jeg Øje paa en Bog som bar Titlen »Ludovici Requesensii Historia Danica«. Jeg gik hen til Bibliotekaren og bad om at faa denne Bog at se; jeg havde stærk Mistanke til den paa Grund af Titlen, for jeg havde aldrig hørt om en Forfatter ved Navn Ludvig Requesens. Da jeg aabnede Bogen opdagede jeg Fejlen. Det var et Eksempplar af Meursius' Danmarkshistorie der var indbundet sammen med samme Forfatters Bog om Ludvig Requesens. En lige saa komisk Titel saa jeg engang i det bodleianske Biblioteks Katalog, nemlig »Friderici II Imperatoris Constitutiones Hafniæ«.

Bibliotekaren aabnede os et sandt Skatkammer af haandskrevne Bøger, som man dér paa Stedet har en stor og udsøgt Samling af. Jeg siger »os«, for jeg var der sammen med hans Højvelbaarenhed Otto Thott, en Søn af Gehejmeraad Thott. Han var et fremragende Menneske, ikke bare paa Grund af sine fornemme Aner, men ogsaa i Kraft af sin Redelighed og sin grundige Lærdom.

Foruden de private og offentlige Biblioteker som staaar aabne for fremmede er der utallige lærde Selskaber, som enhver kan blive optaget i, hvis bare der er nogen der lader falde et Ord til ens Anbefaling. Jeg blev Medlem af en Forening der holdt Møde hver Søndag hos en Præst af Oratorianerordenen. Der oplæste man forskellige mindre kendte Smaaafhandlinger, som Medlemmerne havde sam-